

Sjöfartsstyrelsen

INFORMATIONSBLAD NR13/31. 12. 1992

RADIOUTRUSTNING PÅ FARTYG

Sjöfartsstyrelsen har den 14 december 1992 ändrat bilaga I till 1 § i sitt beslut av den 24 januari 1992 om tillämpning av 3 § förordningen om radioutrustning på fartyg (31/92) så, att tidtabellen för övergång till GMDSS-systemet delvis har förskjutits framåt. Ändringen gäller lastfartyg som har en bruttodräktighet under 300 och som går i internationell trafik. Ändringen träder i kraft 1.1.1993.

Sjöfartsstyrelsen har också uppskjutit övergången till GMDSS-systemet för sådana fartyg i internationell trafik som fått dispens.

Bifogat publiceras sjöfartsstyrelsens beslut och ett sammandrag av när och hur GMDSS-systemet kommer att införas.

Förordningen om radioutrustning på fartyg (31/92) och sjöfartsstyrelsens beslut om tillämpning av förordningens 3 § har publicerats i sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 3/1.2.1992. Finskspråkiga och svenskspråkiga kompendier med GMDSS-information kan rekvireras från sjöfartsstyrelsen till ett pris av 30 mk. De kan också beställas per post, adress

Sjöfartsstyrelsen
Publikationsförsäljningen
PB 158
00141 Helsingfors

eller per telefon (90) 180 82 14.

Chefen för sjöfartsavdelningen
sjöfartsrådet

Heikki Valkonen

Sjöfartsinspektör

Pekka Korhonen

Närmare upplysningar:

Sjöfartsinspektionsbyrån

Försäljning:

Sjöfartsstyrelsen
Statistikbyrån
Bergmansgatan 1
PB 158, 00141 Helsingfors
tfn (90) 180 81

Dnr 8/30/92
ISSN 0430-5345

SJÖFARTSSTYRELSEN**FÖRESKRIFT****Datum: 14.12.1992****Dnr: 8/30/92**

Innehåll: Radioutrustning på fartyg i internationell trafik med en bruttodräktighet under 300

Normgivnings-
bemyndigande: Förordning om radioutrustning på fartyg (31/92) 3 och 5 §§

Målgrupper: Tillsynsmyndigheter, rederier och leverantörer av radioutrustning

Giltighetstid: 1.1.1993 - tills vidare

Ändrar föreskrift: Sjöfartsstyrelsens beslut om tillämpning av 3 § förordningen om radioutrustning på fartyg
Dnr 1/30/92, 24.1.1992, Bilaga I till 1 §, Tidtabell

**SJÖFARTSSTYRELSENS BESLUT
OM ÄNDRING AV BILAGA I TILL 1 § I SJÖFARTSSTYRELSENS BESLUT
OM TILLÄMPNING AV 3 § FÖRORDNINGEN OM RADIOURUSTNING PÅ FARTYG**

Utfärdat i Helsingfors den 14 december 1992

Sjöfartsstyrelsen
har ändrat avsnittet Tidtabell i bilaga I till 1 § i sjöfartsstyrelsens beslut 24.1.1992 om tillämpning av 3 § i förordningen om radioutrustning på fartyg (31/92) enligt följande:

BILAGA I

**LASTFARTYG I INTERNATIONELL TRAFIK MED ETT BRUTTODRÄKTIGHETSTAL
UNDER 300**

Tidtabell

Alla fartyg:

- MF-radiotelefon med tvåljudssignal (TTG) och 2182 kHz vaktmottagare senast 1.8.1993
- EPIRB, Navtex och bärbara radiotelefoner för livbåtar och räddningsflottor (VHF) senast 1.8.1993
- 9 GHz radar samt SART senast 1.2.1995

- MF/DSC-utrustning, MF/HF/DSC-utrustning eller INMARSAT-SES senast 1.2.1999, samt
- VHF/DSC-utrustning genast när det nationella VHF/DSC-systemet är i bruk, senast 1.2.1999.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1993.

Helsingfors den 14 december 1992

Generaldirektör

Kyösti Vesterinen

Chefen för sjöfartsavdelningen
sjöfartsrådet

Heikki Valkonen

INFÖRANDE AV GMDSS-SYSTEMET

Som en följd av de resultat som uppnåddes vid Östersjöstaternas 4:e konferens om GMDSS-radiofrågor (BBRC/GMDSS 4, Köpenhamn 14-16.9.1992) har sjöfartsstyrelsen beslutat ändra tidtabellen för övergång till GMDSS-systemet i fråga om vissa fartyg i internationell trafik.

I det följande ges ett sammandrag av begrepp i, införande av och tidtabell för GMDSS-systemet.

Havsområden/radiosystem

Havsområde A2 är i korthet ett område som täcker medelfrekvensområdet (2 MHz) i riktning fartyg-kustradiostation.

Havsområde A1 är ett område som täcks av VHF i riktning fartyg-kustradiostation, då fartygets antennhöjd är 4 m. Enligt IMO:s kalkylationsschema är bärvidden då ca 30 sjömil, om jordantennens höjd är 100 m.

I **MF-DSC**-systemet förmedlas alla slag av anrop i form av digitala pulser. Tal används först då kontakt har etablerats. Nödanropsfrekvensen är 2187,5 kHz, och därefter används talfrekvensen 2182 kHz.

VHF-DSC-systemet fungerar som MF-DSC, förutom att VHF-kanal 70 används. Denna fungerar både som allmän anropskanal och som kanal för nöd- och säkerhetsanrop. I det senare fallet inleds samtalet på kanal 16 (i nödfall kan denna kanal användas hela tiden).

Tidtabell för DSC (Digital Selective Call)

MF-DSC: Finlands sjöområden och hela Östersjön, med undantag av Rigabukten, tas med i DSC-systemet i slutet av år 1992. Havsområde A2 upprättas 1.1.1993.

VHF-DSC: Ett principbeslut har fattats om att åtminstone en del av Finlands kuster skall ingå i VHF-DSC-systemet redan 1994. Myndigheterna i Finland och Sverige underhandlar som bäst om upprättande av regionala havsområden A1. Främst trafiken mellan Finland och Sverige skulle dra nytta av områdena. Inom Östersjöområdet finns redan ett havsområde A1 i Danmark, och Tyskland får ett sådant vid årsskiftet. Estland planerar att bygga ut ett VHF-nät.

I dag ser det ut som om Finlands MF- och VHF-system skulle komma att ge service bara på nöd- och säkerhetskommunikationsområdet. Nödlarm kommer att dirigeras direkt till sjöräddningscentralen, medan säkerhetskommunikationen framdeles kommer att skötas av sjöfartsverkets central i Pärnäs.

Hur fartygen skall övergå till GMDSS (övergångsregeln i SOLAS)

Enligt det nya IV kapitlet kan rederiet välja

- att utrusta fartyget enligt reglerna i SOLAS 1974-konventionen oberoende av fartygets ålder, eller
- att utrusta fartyget så att det uppfyller alla GMDSS-krav.

Senast 1.8.1993 skall alla fartyg ha satellit-EPIRB och NAVTEX-mottagare, om de rör sig i områden som täcks av NAVTEX.

Fartyg som byggs 1.2.1995 eller senare skall uppfylla alla GMDSS-krav.

Alla konventionsfartyg skall ha en 9 GHz (3 cm) radar och radartranspondrar senast 1.2.1995.

Alla fartyg skall uppfylla alla GMDSS-krav 1.2.1999.

Alla fartyg skall passa VHF-kanal 16 och MF-frekvensen 2182 kHz fram till 1.2.1999. Den senare passningen sker med hjälp av en separat vaktmottagare. Fartyg som byggs efter 1.2.1997 kan fritas från det senare kravet.

Tidtabell för verkställighet på finska fartyg

1. Passagerarfartyg i Östersjötrafik samt sådana passagerarfartyg i kryssnings- trafik som seglar utanför det område som täcks av VHF skall senast 1.8.1993 uppfylla de utrustningskrav som gäller i GMDSS-havsområde A2.
2. De passagerarfartyg som går i trafik mellan Finland och Sverige skall invänta beslutet om upprättande av regionala havsområden A1. Om ett havsområde A1 upprättas, utrustas fartygen med VHF-DSC efter att systemet tagits i bruk. De skall dock vara utrustade med radartranspondrar (en eller flera) och en 9 GHz (3 cm) radar senast 1.8.1993. Om A1-havsområden inte upprättas, skall dessa fartyg uppfylla utrustningskraven för GMDSS-havsområde A2 senast 1.8.1993.
3. Kraven i punkt 2 tillämpas på passagerarfartyg som går i trafik på Finska viken eller gör resor till Lettland.
4. Lastfartyg i internationell trafik som har en bruttodräktighet på minst 1600 skall uppfylla utrustningskraven för GMDSS-havsområde A2 senast 1.8.1993.

För de fartyg som nämns i punkterna 1-4 kan redaren, om han så önskar, välja en radioutrustning enligt kraven i 1974 års SOLAS-konvention (nuvarande system + radiotelegrafist). I så fall skall fartygen dock förses med GMDSS-utrustning enligt punkt 5.

5. På lastfartyg i internationell trafik som har en bruttodräktighet på minst 300 men under 1600 tillämpas tidtabellen i det nya IV kapitlet i SOLAS-konventionen, enligt vilken fartygen skall vara utrustade med NAVTEX och EPIRB samt bärbara VHF-radiotelefoner för livbåtar och räddningsflottar senast 1.8.1993. Radartranspondrarna (en eller flera) och 9 GHz radarn skall finnas senast 1.2.1995. Sjöfartsstyrelsen anser att MF-DSC- och VHF-DSC-utrustning bör anskaffas till fartygen så fort som möjligt efter att de nationella DSC-systemen tagits i bruk (MF-DSC 1.1.1993 och VHF-DSC mot slutet av 1994). För fartyg som seglar i oceanfart bör den GMDSS-utrustning som krävs i området i fråga anskaffas med det snaraste.

6. Lastfartyg i internationell trafik som har en bruttodräktighet på 300 skall ha en MF-sändare/mottagare jämte utrustning (ej DSC) samt tvåljudssignal och vaktmottagare på frekvensen 2182 kHz senast 1.8.1993. För övrigt tillämpas tidtabellen i punkt 5.
7. Special Purpose Ships. Dessa fartyg handläggs vart för sig. I den kod som gäller dem krävs dock att de har en likadan radioutrustning som lastfartyg har i det nuvarande systemet.
8. Fartyg i inrikestrafik skall vara utrustade med VHF-sändar/mottagarapparat och bärbara VHF-radiotelefoner för livbåtar och räddningsflottar senast 1.8.1993. VHF-DSC-anläggningarna skall anskaffas efter att det nationella systemet tagits i bruk. Det ovan nämnda gäller enbart fartyg som går i trafik året runt. Det gäller m.a.o. inte fartyg i säsongtrafik, för vilka föreskrifter utfärdas senare.
9. Det finns inga separata krav på radioutrustning för hyresbåtar. Hyresbåtar som gör utlandsresor behandlas var för sig. Vad som nämns i punkt 10 gäller emellertid också hyresbåtarna.
10. Det finns inga särskilda krav för utrustning på nöjesfarkoster, utan utrustningen är i dag frivillig. Kustradiostationerna kommer att upphöra med passningen på MF-frekvensen 2182 kHz och VHF-kanal 16 1.2.1999. Fartygen kan också sluta passa dessa vid samma tidpunkt. Det är dock alltså möjligt att IMO:s sjösäkerhetskommitté ändrar på datumet. Det är också möjligt att resolution 331 i radioreglementet måste ändras till den del den hänvisar till ikraftträdandet av kapitel N IX (GMDSS). Det är dock skäl att bereda sig på att passningen upphör i en nära framtid, vilket bl.a. innebär att t.ex. nödlarm kommer att nå fram endast via DSC. Härav följer att också nöjesfarkoster bör utrustas med minst VHF-DSC. Det är skäl att understryka att trots att VHF-kanal 16 passas åtminstone till 1.2.1999 där stationer finns, är det inget som hindrar att DSC tas i bruk och passningen på kanal 16 upphör i framtiden. Redan nu finns VHF-DSC-nät i bruk i flera områden. För nöjesfarkoster duger en DSC-controller av C-klass i litet format. Sådana tillverkas bl.a. i Finland.

Förordningen om radioutrustning på fartyg (31/92) förutsätter att reglerna i 1969 års internationella skeppsmättningskonvention iakttas. Förordningens 4 § ger dock sjöfartsstyrelsen möjlighet att tillåta en dräktighet enligt 1947 års internationella skeppsmättningskonvention. Huvudregeln är att den praxis som följts i fråga om dräktigheten i radiosäkerhetscertifikaten bibehålls tills vidare. Frågan löses i och med övergången till GMDSS.

Radiopersonalens behörighet

1. Varje vakthavande styrman på passagerarfartygen i Östersjötrafik och på de passagerarfartyg i kryssningstrafik som rör sig utanför det område som täcks av VHF skall ha ett GOC-certifikat senast 1.8.1993. I årtal har det såsom villkor för dispens krävts av dessa fartyg att minst två medlemmar av däcksbefälet har GOC-certifikat (General Operating Certificate, som i GMDSS-systemet motsvarar det f.d. allmänna behörighetsintyget för radiotelefonist).
2. Kravet i punkt 1 tillämpas på fartyg i trafik mellan Finland och Sverige. Om havsområde A1 upprättas, är det tillräckligt med ROC (Restricted Operator's Certificate, som närmast motsvarar det f.d. VHF-certifikatet) på de fartyg som stannar inom området.
3. Kraven i punkt 2 tillämpas tills vidare också på fartyg som går i trafik på Finska viken och gör resor till Lettland.
4. Två medlemmar av däcksbefälet på lastfartyg i internationell trafik med en bruttodräktighet på minst 1600 skall ha allmänt behörighetsintyg för radiotelefonist och, för erhållande av dispens, skall två medlemmar också ha GOC-certifikat. Alla vakthavande styrmän skall ha GOC-certifikat fr.o.m 1.8.1993.
5. Två medlemmar av däcksbefälet på lastfartyg i internationell trafik med en bruttodräktighet på 500 men under 1600 skall ha allmänt behörighetsintyg för radiotelefonist. En medlem av däcksbefälet på fartyg med en bruttodräktighet på 300 men under 500 skall ha allmänt behörighetsintyg för radiotelefonist. Alla vakthavande styrmän skall emellertid ha GOC-certifikat fr.o.m. 1.8.1994.
6. Utrustningen på lastfartyg i internationell trafik som har en bruttodräktighet under 300 baserar sig på en rekommendation av IMO, inte en internationell konvention. Därför tillämpas artikel 56 i radioreglementet på dem. Enligt artikeln skall kraven på radiofunktionärens behörighet fastställas av administrationen. I Finland fastställs behörighetskraven av Teleförvaltningscentralen. På dessa lastfartyg skall en person ha den radiofunktionärsbehörighet som Teleförvaltningscentralen fastställt.
7. Special Purpose Ships. Kraven i punkterna 5 och 6 tillämpas på dessa fartyg, varvid separat beslut fattas för varje enskilt fartyg.
8. Kraven i punkt 6 tillämpas på fartyg i inrikestrafik, likaså på hyresbåtar och nöjesfarkoster, om de har motsvarande radioutrustning.

